

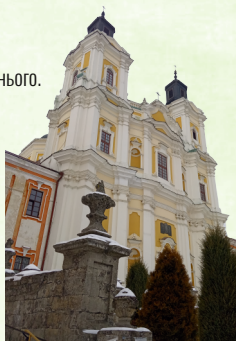
Від нього йдуть повз 7 ялинок прямо,
Проходьте брамою між ваз,
Де я із замку дивлюся на вас.
Одразу справа тут кав'ярня «Bravo».

Колись на цьому місці, про це варто знати,
Була фотолабораторія у роках тридцятих.
Тут Генріх Германович фотосправу започаткував,
Студентів вчив він і мене знімав.

Крутими східцями праворуч поверніть, –
І до важких дверей з хрестами підійдіть.
Їх двадцять чотири тут перед вами –
Це вхід до давнього святого храму.

Колись тут був костел Ігнатія Лойоли,
Який служив при єзуїтській школі
У вісімнадцятому столітті, а сьогодні –
Це Собор _____ Господнього.

До Богородиці ви лик свій поверніть
І вправо східцями інакшими спустіться.
Одразу ж на стіні чекає вас
Відомих постатей «іконостас»,

Де прізвищ видатних вкарбовано багато,
Тут працювали прогресивні діячі-поляки.
Присутні серед них, уважно прочитайте,
Йоахім _____ і Гуго _____.

Є спогад, що Шевченко у Кременці бував:
Матеріали для поеми й повісті «Варнак» збирав.
Були тут видатні поети України:

Бажан, Малишко, Рильський і _____.

У найближчу браму повертайте сміло,
Галина _____ вас вітає зліва.

Від Шевченка правого плеча
Друкарня школи _____ стріча.

А зліва – Тадеуш Чацький, майте на увазі, –
Засновник Вищої Волинської гімназії.
За туями на спортмайданчик зазирніть,
Раніше заливали ковзанку тут цозими.

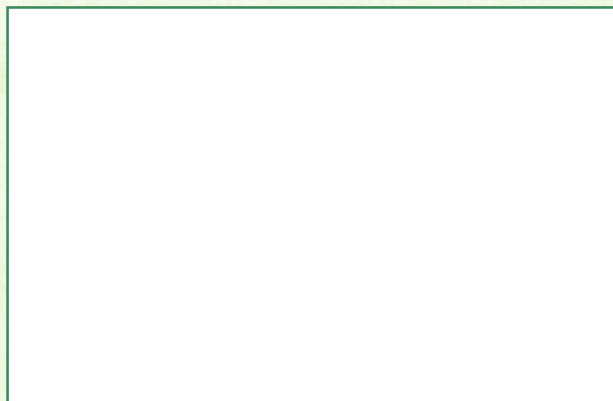
Прямуйте повз нього до спуску з гнутими прутами,
І скарб уже неподалік, він майже перед вами.
Всі двадцять дев'ять сходинок крутих минайте,
Це фініш вже – ура! Я щиро вас вітаю!

Гасло Квесту:

код:

Місце для скарбу:

Автори Квесту:

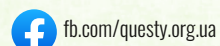
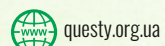
Тетяна Мельник, Людмила Свідинська, Анастасія Михайлюк, Юлія Кононьчук,
Оксана Королішин, Софія Пелешок, Діана Собчук, Вероніка Вербицька, Вікторія
Євдокимова, Світлана Штука, Віра Трачук

Опікун квесту: Віра Трачук, відповідальна за роботу Кременецької філії
Тернопільського ОБ МАН України, заступник директора Кременецького
академічного ліцею імені У. Самчука; тел. +380974388579

Авторка малюнка на обкладинці: Дар'я Шушкевич

Авторка мапи і печатки: Яна Волянюк

Консультації та фото: Микола Білик

Партнери проекту «Квести: Відкриваємо скарби України»

Проект співфінансується Польсько-
Американським Фондом Свободи в
рамках програми RITA – «Зміни в регіоні»,
яку реалізує Фонд «Освіта для демократії»

Przemiany w regionie

questy
ВІДКРИВАЄМО СКАРБИ

СПОГАДИ ЗАМКОВОЇ ГОРИ

Тематика:

Квест проведе Вас важливими історичними і культурними місцями Кременця, пов'язаними з костелом святого Станіслава, садом Юліуша Словацького, Ботанічним садом, українською гімназією імені Сташенка, колишнім Єзуїтським колегіумом (пізніше польським ліцеєм, тепер – педагогічною академією імені Т.Шевченка).

Час подорожі:

1,5 - 2 год

Де це знаходиться:

До міста Кременця на Тернопільщині можна доїхати автобусами з:
– Тернополя (69 км);
– Рівного (90 км);
– Львова (163 км).

Як шукати скарб:

Квест є маршрутом, який не позначений на карті. Ним можна пройти у будь-який зручний час. Для цього треба уважно читати віршовані підказки, відповідати на загадки, щоб розшифрувати гасло, яке приведе вас до скарбу.

Початок подорожі:

У центрі м. Кременець,
на вулиці Ю. Словацького, 2

У волинській Швейцарії вітаю вас.
Я, Замкова гора, – дух міста в цьому краї.
Колись також тут побував Кобзар
І в повісті “Варнак” про Кременець він згадку має.

З мого підніжжя видно зелений будинок,
Одразу перед ним - автобусна зупинка.
На куті під одним із трьох балконів
Є таблиця пам'ятна із фонном.

Ти дату знакову знайдеш для нас:
1922 року тут надрукований « »

У кременецькій друкарні братів Юзефових.
У цьому «Кобзарі» було вміщено 22 твори поетових.

Помандрувати далі допоможе вам
Прекрасна дівчина із колоском в руках.
Цей колосок, що має зернин,
Підкаже, як вам далі слід піти.

Побачите арку, де є номер тридцять.
На браму з роком 191 пильно подивіться.
На честь Станіслава був названий костел,
Що завжди славився серед людей.

І повільно голову вгору підійміть,
На даху образ побачите ви.

Збудований костел у дев'ятнадцятому столітті,
Там звуками органу весь простір оповитий.

І зразу за костелом поверніть направо,
Нікуди не звертайте, ідіть усе прямо.
За будинком зліва із зеленим фасадом
Побачите дім, що має ковану чорну браму.

У будинку цьому, що має номер 8,
Колись Улас Самчук квартирував тут дійсно.
Роман його «Юність Василя Шеремети»
Розкриває читачам про місто всі секрети.

Навпроти будинку зліва бруківкою пройдіть,
Побачите прямо три куполи собору.
У кінці дороги по правій стороні
Будинок є навпроти мене – гори Бони.

На стіні є таблиця з роком 190 біла,

Хто тут жив одразу вам стане зрозуміло.
Це був будинок Віталія Боровика.

М. на кілька днів до нього приїжджав.

Від будинку вгору до ялинки повернете,
До місця, де історії сліди віднайдете.
Шукайте під лірою слова на камені,

Тут Саломея -Бею жила в роки свої останні.

Жіноча постать у руці тримає,

А наша подорож уздовж муру вгору все триває.
На пам'ятній чорній дошці зліва поцікавтесь,
Ким був Михайло Костянтинович .

Пройдете будинки під номером вісім, десять і дванадцять,
Там на стіні медколеджу – цілитель нації.

І я із висоти дивлюся вам у спину,
Ідіть вперед, де Юліуш Словацький вас зустріне.

Затишний маєток браму прочитає,
І на таблиці зліва зараз прочитаєте,
Що провісник польського народу

Провів свого дитинства три роки тут від роду.

Будинок 9 вікнами фасаду на розарії споглядає,
І дві берези і ялини, посаджені поетами, його охороняють.
А серед пахоців троянд стоїть той камінь,
Яким увічнена родини пам'ять.

Вже випускає із обіймів вас садиба,
Повз мур лежить подальша ваша путь.
І щоб поглянути на Саду кожне диво,
Вам треба в браму вправо завернуть.

Від брами вгору стелиться стрімка стежина
І дивиться в обличчя вам гора Волівця.
А зліва – Готфрід , видатна людина.

Його погруддя біле тут знаходиться.

Цей пам'ятник ви обійдіть по колу,
Три імені позаду віднайдіть:
Це скульптори , Тарас, Микола,
Що науковцю пам'ятник звели.

Коли з ботаніком невдовзі попрощаєтесь ви,
Сорок сходинок униз треба буде пройти.
Увагу борсуку із дерева тут проявіть
Та пам'ятну таблицю віднайдіть.

Слутившись, повз браму повернете направо -
І по стежині вліво на подвір'я, де стоїть ліцей.
На фасаді з чотирма колонами є дещо цікаве -
Побачите меморіальні дошки ви біля дверей.

Тут згадані , Самчук – митці українські,

Й випускники, що полягли за незалежність України.
Один із них – це журналіст Дмитро ,
Який в АТО у 2016-му році загинув.

Виходьте тепер за межі ліцею
І попри каплицю вгору рушайте,
А біля яскравого будинку, де чатують леви,
Вліво у провулок знову звертайте.

Вас зустріне затишний світлий будинок.
Щоб піднятися на ганок, здолайте сходинок.

100 років тому це була гімназія українська,
Де навчались Улас та Оксана .

Тією ж дорогою спускайтесь зі мною вниз.
І знову Богоматері біля ліцею помоліться.
Ідіть додолу – це хвилинка справа,
Допоки не побачите у мури ворота справа.

Навпроти – старий будиночок із ганком,
У ньому жив освітянин Тадеуш -
Директор славнозвісного ліцею.
Багато шкіл він розвивав землі цієї.

